

Tompa Gábor versei

Provokáció a Múzsához

*Pofozzál meg, ha szép verset írok!
Vagy ha törekszem az „esztétikumra”...
Legyen a témám lelkünk rusnya bugyra,
botrány, amiről szólni sem bírok!*

*Pusztuljanak cifra nyelvű sorok,
nagy metaforák, hagyjatok magunkra!
Bölcsész szemét az Isten rég lehunyta,
nem állnak jobbán költő pásztorok.*

*Döglessze testünk modern medicina:
normix, viagra, szuper-aszpirin,
nátha ellen legjobb a bálna – írja*

*Ionesco és megszívja tán Putyin...
Szereplők vagyunk mind e buliban,
de ki mondaná meg, hogy itt mi van?*

Kortünet

*Attól félek, hogy meghalok, vagy attól,
hogy mindent elveszíthetek? Ma már
nem nukleáris pusztulásra vár
ki csak léte peremvidékén blattol,*

*hanem, hogy bűvös orvosi kalapból
előhúzzatik végzete. Madárlátta
vírus, emberi bőr, habár
mégoly vékony lehet is, már alapból*

*mind életedre tör. S akár a mókus,
rágcsál az életfán a biológus
és emészti az immunrendszered...*

*A félelem nyakadra fonja hurkát,
s előhossa belőled, ami bujkált:
kezes bárányt, kit minden rend szeret.*